

Dyskurs O Ósmym i Dziewiątym

Przekład Paul Kieniewicz

Dyskurs o Ósmym i Dziewiątym to hermetyczny tekst znaleziony w Nag Hammadi, (Kodeks VI, 6) opisujący inicjację ucznia przez mistagoga Hermesa Trismegistosa (Trzykroć Wielkiego Hermesa). Tekst, w stylu dialogu między Hermesem a uczniem, szczegółowo opisuje ścieżkę inicjacji - przygotowanie ucznia, ćwiczenia duchowe i jego podróż przez siedem światów. Ostatnią inicjacją jest wprowadzenie ucznia do Ogdoady i dziewiątej sfery. W tych misteriach zalecane są również dźwięki samogłosek, które pomagają otworzyć drogę do wyższych światów. W przeciwieństwie do innych tekstów hermetycznych i gnostyckich, które piszą o wniebowstąpieniu duszy, ten tekst kładzie nacisk na wznoszenie się podczas życia.

Dzieło zostało prawdopodobnie napisane w Egipcie w pierwszym lub drugim wieku naszej ery. Szczegóły astronomiczne podane pod koniec sugerują, według profesora Lewisa Keizera, datowanie w pierwszej połowie pierwszego wieku.

Przypisy

A discourse on the Eighth and the Ninth –The Nag Hammadi Library, editor James Robinson, 1978

The Eighth Reveals the Ninth, Lewis Keizer, Academy of Arts and Humanities, 1974.

Roig Lanzillotta, L. (2021). The Discourse on the Eighth and the Ninth (NHC VI,6), the Prayer of Thanksgiving (NHC VI,7), and the Asclepius (NHC VI,8), Gnosis: Journal of Gnostic Studies, 6(1), 49-78. <https://doi.org/10.1163/2451859X-12340102>

Albertyna Demska, “O Ogdoadzie I Enneadzie”, Tajemnice gnozy VI kodeks biblioteki z Nag Hammadi, Wydawnictwo naukowe sub lupa, 2016.

TEKST

„Mój ojcie, wczoraj obiecałeś mi, że wprowadzisz mój umysł w Ósmy, a potem wprowadzisz mnie w Dziewiąty. Powiedziałeś, że taka jest kolejność przekazywania.”

„Mój synu, taka jest właściwie kolejność, ale obietnica była dana po ludzku, ponieważ, kiedy zawarłem obietnicę, wypowiedziałem ją pod warunkiem, że każdy ze stopni rozważasz. Przyjąłem ducha od mocy, przygotowałem dla ciebie energię. Rzeczywiście, zrozumienie mieszka w tobie; we mnie (jest) tak, jakby moc była brzemienna. Bo kiedy począłem ze źródła, które do mnie płynęło, urodziłem”.

„Mój ojcie, dobrze wypowiedziałeś każde słowo. Ale jestem zdumiony tym stwierdzeniem, które właśnie wypowiedziałeś. Powiedziałeś bowiem: „Moc, która jest we mnie”.

Odpowiedział: „Zrodziłem ją (moc), tak jak rodzą się dzieci”.

„Zatem, mój ojcie, mam wielu braci, jeśli mam być zaliczony do potomstwa”.

„Słusznie, mój synu! Ta dobra rzecz jest numerowana przez ... (brakuje 3 wierszy) ... i [...] przez cały czas. Dlatego, mój synu, konieczne jest, abyś rozpoznał swoich braci i szanował ich słusznie i właściwie, ponieważ pochodzą od tego samego Ojca. Dla każdego pokolenia powołałem. Nazwałem je, ponieważ byli potomstwem jak ci synowie”.

„Więc, mój ojcie, co do nich należy?”

„Mój synu, oni są duchowi. Istnieją bowiem jako siły, które rozwijają inne dusze. Dlatego mówię, że są nieśmiertelni”.

„Twoje słowo jest prawdziwe; odtąd nikt go nie obali. Mój ojcie, rozpocznij dyskurs o Ósmym i Dziewiątym abym uczestniczył w nich z moimi braćmi”.

„Módlmy się, mój synu, do Ojca wszechświata, z twoimi braćmi, którzy są moimi synami, aby obdarzył nas duchem wymowy”.

„Jak oni się modlą, mój ojcie, kiedy są połączeni z pokoleniami? Chcę być posłuszny, mój ojcie”.

(Brakuje 2 wierszy) ...

Ale to nie jest [...]. Nie jest to też [...]. Ale on jest zadowolony z niej [...] go [...]. I słuszne jest, abyś pamiętał o postępie, który przyszedł do ciebie jako mądrość w książkach, mój synu. Porównaj siebie do wczesnych lat życia. Tak jak dzieci to robią, zadawałeś bezsensowne, nieinteligentne pytania”.

„Mój ojcie, postęp, który osiągnąłem, i wgląd zgodnie z księgami, który przyszedł do mnie, przekraczając braki - te rzeczy są we mnie najważniejsze”.

„Mój synu, kiedy zrozumiesz prawdę twojej wypowiedzi, znajdziesz swoich braci, którzy są moimi synami, modlącymi się z tobą”.

„Mój ojcie, nie rozumiem nic poza pięknem, które do mnie przyszło w książkach”.

„To właśnie nazywasz pięknem duszy, rozumienie, które przyszło do ciebie etapami. Niech przyjdzie zrozumienie, a będziesz nauczał”.

„Zrozumiałem, mój ojcie, każdą z ksiąg. A zwłaszcza ... (brakuje 2 wierszy)
... który jest w [...].”

„Mój synu, [...] w pochwałach od tych, którzy je wychwalali”.

„Mój ojcie, od ciebie otrzymam siłę dyskursu, który przekażesz. Jak powiedziano nam, módlmy się, mój ojcie”.

„Mój synu, to, co jest właściwe, to modlić się do Boga całym naszym umysłem, całym naszym sercem i całą naszą duszą i prosić Go, aby dar Ósmego nas objął i aby każdy otrzymał od Niego to, co do niego należy. Twoją rolą jest więc zrozumieć; moją jest być w stanie wygłosić dyskurs ze źródła, które do mnie płynie”.

„Módlmy się, mój ojcie.”

„Wzywam Cię, który rządysz królestwem mocy, którego słowo jest narodzeniem światła. Twoje słowa są nieśmiertelne, wieczne i niezmiennie. On jest tym, którego wola powoła do bytu kształty w każdym miejscu. Jego natura nadaje materii kształt. Przez Niego dusze Ósmej i aniołów są poruszane ... (brakuje 2 wierszy) ... te, które istnieją. Jego opatrność dociera do każdego, powołując do bytu każdego. On jest tym, który [...] eon wśród duchów. On stworzył wszystko. On, który jest samowystarczalny, wspiera każdego. On jest doskonały, niewidzialny Bóg, do którego każdy odwraca się w ciszy - jego obraz jest poruszany, gdy jest kierowany, i rządzi - wielką potęgą, wywyższona ponad majestat, wspaniała ponad doskonałością.

Zo xa tha zo
A OO EE OO EEE
oooo ee oooooo
ooooo oooooo
uuuuuu
oooooooooooooooo
ooo
Zo za zoth.

„Panie, udziel nam mądrości z Twojej mocy, która nas dosięga, abyśmy mogli pojąć dla siebie wizję Ósmego i Dziewiątego. Wstąpiliśmy już do Siódmego, ponieważ jesteśmy pobożni i postępujemy zgodnie z Twoim prawem. A Twoją wolę zawsze wypełniamy. Kroczyliśmy bowiem Twoją drogą i wyrzekliśmy się [...], aby mogła nadejść Twoja wizja. Panie, obdarz nas prawdą przez obraz. Pozwól nam przez ducha ujrzeć wizerunek, który nie ma braku, i otrzymać odbicie Pełni poprzez nasze uwielbienie.

„I poznaj ducha, który jest w nas. Od ciebie bowiem wszystko otrzymało dusze. Od Ciebie niezrodzonego, powstały zrodzone. Narodzenie samo zrodzonego jest przez Ciebie, narodziny wszystkich rodzonych, którzy istnieją. Przyjmij od nas te duchowe ofiary, które Ci składamy z całego serca, z całej duszy i z całej siły. Zachowaj to, co jest w nas i obdarz nas nieśmiertelną mądrością”.

„Całujmy się czule, mój synu. Raduj się z tego! Bo już moc, która jest światłem, od nich do nas przybywa. Albowiem widzę nieopisaną głębię. Jak mam ci to opowiedzieć, mój synu? [...] z [...] te miejsca. Jak mam opisać wszystko? Jestem Umysłem i widzę inny Umysł, ten, który porusza duszę! Widzę tego, który wydobywa mnie od świętego zapomnienia. Ty dajesz mi moc! Widzę siebie! Chcę mówić! Strach mnie powstrzymuje. Znalazłem źródło potęgi, które jest ponad wszystkimi potęgami tej, która nie ma początku. Widzę bulgoczące źródło pełne życia. Powiedziałem, mój synu, że jestem Umysłem. Widziałem! Język nie jest w stanie tego ujawnić. Cała Ósma, mój synu, i dusze, które w niej są, i aniołowie, śpiewają hymn w ciszy. A ja, Umysł, pojmuję”.

„Jakim sposobem śpiewać w tym hymn?”

„Czy stałeś się takim, że nie można do ciebie mówić?”

„Milczę, mój ojczu. Chcę zaśpiewać ci hymn w ciszy”.

„Więc zaśpiewaj, bo jestem Umysłem”.

„Pojmuję Umysł, Hermesie, którego nie można zinterpretować, ponieważ jest świadomy sam w sobie, i raduję się, mój ojczu, ponieważ widzę cię uśmiechniętego. I wszystko się raduje. Dlatego nie ma stworzenia, któremu brakowałoby twojego życia. Ty bowiem jesteś panem obywateli w każdym miejscu. Twoja opatrność chroni. Nazywam cię „ojcem”, „eonem eonów”, „wielkim boskim duchem”. I przez ducha dajesz deszcz wszystkim. Co mi powiesz, mój ojczu, Hermesie?”

„Co do tych rzeczy, nic nie mówię, mój synu. Jest bowiem słuszne przed Bogiem, abyśmy milczeli o tym, co ukryte”.

„Trismagistosie, niech moja dusza nie będzie pozbawiona wielkiej boskiej wizji. Wszystko bowiem jest możliwe dla ciebie jako pana wszechświata”.

„Powróć do chwalenia mój synu, i śpiewaj, gdy milczysz. Proś o co zachcesz w ciszy”.

Gdy skończył wychwalać, krzyknął: „Ojcze Trismagistosie! Co mam powiedzieć? Otrzymaliśmy to światło. I ja sam widzę jednolitą wizję w tobie. I widzę Ósmego, i dusze, które są w nim, i aniołów śpiewających hymn do Dziewiątego i jego mocy. I widzę Tego, który ma moc ich wszystkich, tworząc tych, duchowych”.

„Teraz korzystne jest, abyśmy milczeli w postawie pełnego szacunku. Od tej chwili nie mów o wizji. Właściwe jest śpiewanie hymnu ojcu aż do dnia opuszczenia (ciała)”.

„To, co śpiewasz, mój ojcze, ja też chcę śpiewać”.

„Śpiewam hymn w sobie. Gdy spoczniesz, wychwalaj aktywnie. Znalazłeś bowiem to, czego szukałeś”.

„Ale czy wypada, mój ojcze, że chwalę, ponieważ serce moje jest przepełnione?”.

„Właściwa jest twoja chwała, którą zaśpiewasz Bogu, aby mogła być zapisana w tej niezniszczalnej księdze”.

„Wychwalę moim sercem, tak jak modłę się do końca wszystkiego i początku Początku, do przedmiotu poszukiwań człowieka, nieśmiertelnego odkrycia, twórcy światła i prawdy, siewcy Słowa, miłości nieśmiertelnego życia. Żadne ukryte słowo nie będzie mogło o Tobie mówić, Panie. Dlatego mój umysł chcę codziennie śpiewać Tobie hymn. Jestem instrumentem Twego ducha – Umysł, Twoim plektrum. A Twoja rada wyrывa mnie. Widzę siebie! Otrzymałem moc przez ciebie, bo twoja miłość wzmocniła nas”.

„Dokładnie, mój synu.”

„O łasko nam dana! Zwracam ją, śpiewając Ci hymn. Otrzymałem bowiem przez Ciebie życie, gdy uczyniłeś mnie mądrym. Chwalę Cię. Wzywam Twego imienia, które jest ukryte we mnie

A O EE O EEE

ooo iii oooo

ooooo

ooooo uuuuuu oo

oooooooooooo

oooooooooooo

oo.

Ty jesteś tym, który istnieje z duchem. Śpiewam tobie w stanie boskim”.

„Mój synu, napisz tę księgę hieroglifami, dla świątyni w Diospolis tytułując ją <Ósmy ujawnia dziewiąty>”.

„Zrobię to, mój ojcie, jak mi teraz rozkażesz”.

„Mój synu, napisz język księgi na stelach z turkusu. Mój synu, należy napisać tę księgę na stelach z turkusu, znakami hieroglificznymi. Sam bowiem Umysł stał się ich nadzorcą. Dlatego rozkazuję, aby ta nauka została wryta na kamieniu i abyś umieścił ją w moim sanktuarium. Ośmiu strażników strzeże go z [...] Słońca. Męskie po prawej stronie mają twarze żaby, a żeńskie po lewej stronie mają twarze kota. I umieść kwadratowy kamień mleczy u podstawy turkusowych tablic i napisz imię na lazurowej kamiennej tablicy w hieroglificznych znakach. Mój synu, zrobisz to, gdy będę w Pannie, a Słońce w Baranie pierwszej połowie dnia i piętnaście stopni mnie minęło”.

„Mój ojcie, wszystko, co powiesz, zrobię z zapalem”.

„I zapisz przysięgę w księdze, aby ci, którzy czytają tę księgę, nie nadużywali jej języka i nie używali jej do przeciwstawiania się zrządzeniom losu. Powinni raczej poddać się prawu Bożemu, nie popełniając żadnego wykroczenia, ale w czystości prosząc Boga o mądrość i wiedzę. A ten, kto nie zostanie zrodzony na początku przez Boga, stanie się nim dzięki ogólnym i przewodnim wykładom. Nie będzie w stanie czytać rzeczy zapisanych w tej

księdze, chociaż jego sumienie jest w nim czyste, ponieważ nie czyni nic haniebnego ani nie zgadza się na to. Raczej etapami posuwa się naprzód i wkracza na drogę nieśmiertelności. I w ten sposób wchodzi w zrozumienie Ósmego, które objawia Dziewiąte”.

„Tak też uczynię, mój ojcie”.

„Oto przysięga: Zaklinam tego, kto przeczyta tę świętą księgę, na niebo, ziemię, ogień, wodę, i siedmiu władców materii, i ducha w nich, i niezrodzonego Boga, i samo zrodzonego, i tego, który został zrodzony, że będzie strzegł tego, co powiedział Hermes. A tych, którzy dotrzymają przysięgi, Bóg pojedna z nimi i ze wszystkimi, których wymieniliśmy. Ale gniew padnie na każdego z tych, którzy złamią przysięgę. Oto spełnienie co się stało, mój synu”.